

si farina ordeï inſperſa bibatur? Vtrum quòd diuerſa ſibi miſcentur, & temperantur. An quoniam farina humorì obducta in ſeſe retrahens abolet qualitatẽ.

21 Cur alica plus aquæ recipiat, quàm triticum, unde conſecta eſt? An propter ea quòd alica farina quodammodo eſt: farina autem plus aquæ imbibit: moles enim amplior eius, quàm tritici, eſt. Preſſius namque, & conſtipatius triticum eſt. At quòd amplius eſt, plus id capere poteſt. An non ſolum ea ipſa de cauſa ita fit, ſed etiam calore, quem intra ſe continet, & farina, & alica, efficitur, vt bibaciũ hauriant. Quòd enim calidum eſt, humorem id & efficacius ad ſe trahit, & expeditius in vaporem conſumit. 22 Cur farina tritici maſſata, pertritãque longè amplior reddatur, quàm ordeï, ſcilicet ex proportione? An quòd altera multum humoris ſibi admittit, altera parum. Sed qua de cauſa plus admittat? Congruens enim potius dixeris vt ordeacea bibacior ſit: quippe cum ordeum toſtum, triticum non toſtum ſit. An propterea ita fit, quia trituras pleniorẽ triticea patitur: cuius cauſa eſt, quòd partibus minutioribus conſtat, Fit igitur quaſi vt quantuplo partibus contineri poteſt minoribus tantuplo humorem ſibi largiorẽ admittat, quippe quæ ipſum humorem pro glutine ſibi capiat, vt Empedocles quæ ſuis in Perſicis diuerticulo quodam ait, Manus ubi larga Cereris coniunxerit vnda: multumque humoris proinde abſumere queat. 23 Cur etiam igni mandata maſſa tritici amplius augetur, quàm ordeï? An quòd humorem in ſe continet indiſcretum, qui recalcſcẽs extrudi nequeat: hic ergo cum in ſpiritum tranſeat, nec ſe ſe promere pariter, atque ex maſſa ordeï poſſit, videlicet propter tritici ſpiſſitudinẽ (ſpiſſius enim eſt, quòd partibus conſtat minutioribus) idcirco extollit, molemque agit ampliorẽ. Ad hæc plus iſta humoris continet, quo recalcſcente ſpiritus prouenire ſolitus eſt. Ex quaque re autem pluri, plus proficiſcatur neceſſum eſt. 24 Cur piſtorum, cæterorumque officio fungentiũ frumẽtario, qui ordeũ attrẽtãt, imbecilli efficiãtur, & deſtillationibus inſeſtentur: qui autem triticum corpore ſint bene habitò? An quòd facilius triticum concoqui, quàm ordeum, poteſt, itaque ea re delibamenta inde manãtia eſſe faciliora neceſſe eſt. 25 Cur panis toſtus durior, tabeſactus humidior reddi aliquid ſperpoſſe? An quoniã cum torrefcit, humor extruditur, itaque panis reliquitur durior. Leniter autem cum recalcſcit, humor conſiſtẽs ab igne diffunditur, humidiorque proinde exiſtit.

A μὲν τῷ ἀλφίτου πινόμενον: πύπρον ἢ ὅτι κάρανυσιν ἄλλο ἔχει μετ' ἄλλου; ἢ ὅτι ἀπιφράπει τὸ πωμαπι καὶ ἀφαιρίζει, ἀπιπῶν εἰς αὐτό; καὶ διὰ τὴν ὀχρότητα πλείον ὕδωρ δέχεται, ἢ εἰ πυροὶ ἐξ ὧν ὁ τοιοῦτος ἐγγίνεται χρόνος; ἢ ὅτι ἀλευραὶ πῶς ἔστιν ὀχρότεροι; τὰ δὲ ἀλευρα, πλείον δέχεται, καὶ γὰρ γίγεται ὁ ὄγκος πλείων, ἢ ὁ τῆς πυροῦν. σίτου κ) γὰρ καὶ τὰ ἐν τῆς πυροῦς. τὰ δὲ πλείω, χωρεῖ πλείον, καὶ τῶτο καὶ ὅτι ἔχει θερμότητα καὶ τὰ ἀλευρα, καὶ ὁ χρόνος. τὸ δὲ θερμόν, καὶ ἔλκει μάλλον τὸ ὑγρὸν, καὶ ἐξαναλίσκει ἐξατιμίζον. κβ διὰ τὴν πὸ ἀλευρον περιβύβρον, μείζον πολὺ γίνεται, ἢ τὸ ἀλφίτον, καὶ λόγον; ἢ ὅτι τὸ ὑγρὸν πολὺ ὕδωρ δέχεται, τὸ δὲ ὀλίγον; διὰ τὴν δέχεται πλείον; μάλλον γὰρ εἰκὸς τὸ ἀλφίτον πεπύραται γὰρ τὸ δὲ ἀπυρον μάλλον ἢ ἐξῆν, τὸ πεπυρομένον ἢ διόπτειν μάλλον δέχεται τὸ ἀλευρον; πύπτου δὲ ἄπρον, τὸ μικρομερέτερον ἔστι. ὡς περ οὐδ' ὅσα πλάσιον ἔστι διωάμεν τῆ μικρότητι, τοσαυτα πλάσιον δέχεται τὸ ὕδωρ. κολλή γὰρ χεῖται τῷ ὕδατι ὡς αἶμα κ) Ἐμπεδόκῃς μετ' ἄλλων ἐν τοῖς Περσικοῖς εἰπόν, ἄλφίτον ὕδατι κολλήσας, καὶ ἀναλίσκει πολὺ διὰ τῶτο. κγ διὰ τὴν δὲ καὶ πεπυρομένον τὸ σῆμα μείζον γίνεται ἢ ἡ μάζα; ἢ ὅτι ἔχει ὑγρὸν οὐ κεραισιμένον ὡς τὸ ἐξείναι θερμανομένου οὐ πνεῦμα γενόμενον, καὶ οὐ διωάμενον ἐξείναι ὁμοίως καὶ ἐν τῇ μάζῃ, διὰ τὴν πυκνότητα τῆ σωματός; (πυκνὸν γὰρ τὸ ἐκ μικρομερετέρον) γὰρ οὐ καὶ ποιεῖ τὸν ὄγκον. ἔπι δὲ καὶ πλείον ἔχει τὸ ὑγρὸν ἐξ οὗ θερμανομένου, πνεῦμα γίνεται. ἐκ δὲ τῆ πλείονος, ἀάγκη γίνεται πλείον. κδ διὰ τὴν εἰ ἀπὲ τὴν τῆ σιτίων ἐργασίαν, εἰ μὴ ἀπὲ τὰς κεραιάς, ἀχρῶς γίνονται καὶ καταρροϊκαί: οἱ δὲ ἀπὲ τῶ πυροῦς, δυεκτικοί; ἢ διότι ὑπεπτότερος ὁ πυρὸς τῆς κεραιῆς. διότι καὶ ἀπὲ τῶ κεραιῆς; καὶ διὰ τὴν ὁ ἄπρος, ἐὰν μὴ τις αὐτὸν ὀπῆ, χληρότερος γίνεται: ἐὰν δὲ τις αὐτὸν χληάνῃ, ὑγρότερος ἀχρῆς πῶς; ἢ ὅτι ὀπόμενον αὐτῶ, τὸ ὑγρὸν ἐκπορδύεται; σκληρότερος οὐ γίνεται. ὅτι θερμανομένου ἔστι, τὸ ὑγρὸν συσσεσθῆν, διαχέεται ὑπὸ τῆ πυρὸς διὸ ὑγρότερος γίνονται.

26 Cur